

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio II. An Theresia pro Antonio, fratre Mariti sui, validè fideiusterit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

men finalis non est favor publicus seu Reipublicæ, saltem immediatè & principaliter intentus à Jure, sed favor particularis mulierum; ne inconsultò sibi præjudicent. *l. 2. ff. ad S. C. Vell. §. 2.* quod præcaverit, si certioratæ nihilominus pro marito (aut pro aliis) intercedant, & se obligent vel bona sua. Dein solummodo tunc in potestate privatorum non est renuntiare Juri Publico, quando Jus Commune nominatim aliquid fieri præcipit vel vetat, & sic insinuat, à privatis contra hujusmodi leges per conventionem aliud induci non posse. Cuiac. *ad l. penult. ff. de pactis.* nulla autem lege aut Jure Communi uxor prohibetur nominatim suo beneficio *Auth. si qua mulier est,* aut *S. C. Velleiani* renuntiare.

Ad 4. Negatur, quòd mulier

eàdem facilitate ac levitate ad renuntiandum inducatur, qua ad fideiubendum, vel aliter ad se obligandam bonæ suæ. *arg. l. de i. v. diversum ff. de novat.* nam fœminæ, utpote aliàs ex natura sua valde tenaces & avaræ, si de privilegio suo debitè certiores, ac moneantur de periculo, non tam facile renuntiabunt; cum hujusmodi renuntiatio donationem faciat. *arg. l. si mulier. ff. de condit. caus. dat. caus. non secuta.* donationes autem, maxime mulieribus, quasi pro miraculo habet Bald. *in l. si à sponso in fin. ff. de donat. ante nupt.* Decian. *vol. 3. resp. 32. n. 7.* Neque præsumptio imbecillitatis aut fragilitatis locum habet, ubi mulier de jure suo rite certiora nihilominus suo beneficio renuntiat.

QUÆSTIO II.

An Theresia pro Antonio, fratre Mariti sui, validè fideiusserit.

Prænotandum, quòd Antonius respectu Theresiæ consideretur ut extraneus, consequenter Theresiæ non subveniat *Auth. si qua mulier,* ubi fideiussio pro marito penitus irritatur regulariter, ita ut actus sit nullus, sed ipsi tamen consulat *S. C.*

Velleianum, vi cuius intercessio pro alio seu extraneo, qui non est maritus, interposita (vel alius quicumque contractus) non irritatur quidem, sed mulier contrahit obligationem naturalem & civilem, ita ut contra eam detur actio, attamen inefficax, ita

ita ut mulier actionem elidere ac infirmare possit exceptione S. C. Velleiani, t. t. ff. & C. ad S. C. Vellei. l. 3. ff. de fideiussor. e. licet mulieres de jur. in 6. nisi pro sua fideiussione pretium accipiat notabile. l. 23. C. ad S. C. Velleian. vel nisi major 25. annis post primam intercessionem e lapso biennio rursus se obstringat, ita nempe, ut iuge biennium post primam obligationem fluxerit. l. 22. C. eod. vel nisi in rem seu utilitatem suam se obliget foemina. l. 3. ff. eod. vel nisi pecunia credita in mulieris propriam utilitatem notorie conversa sit. arg. aut. si qua mulier. & quia cessat ratio S. C. Vell. quæ fuit, ne foemina ob imprudentiam suam damnificetur: vel nisi animo decipiendi intercedat sciens, se non teneri efficaciter. l. si fideiussores, l. decipientis, ff. ad S. C. Vell. deceptis enim, non decipientibus subveniunt Jura. l. & primo. ff. sed ita demum. ff. eod. vel nisi iam solverit, ad quod solvendum se obligavit, modo jam sit major 25. annis, l. 1. in ff. l. quamvis mulier. C. eod. denique vel nisi fideiubeat in causa libertatis, aut 25. annis major pro dote cujuscunque mulieris. l. penult. & ult. C. eod. Quæstio igitur in eo consistit hoc loco, an mulier prævia certificatione renuntians in specie beneficio S. C. Velleiani (nam generalis renuntiatio, qua renuntiat omnibus muliebri sexui à lege concessis privilegijs, allen und jeden Weiblichen Freyheiten / non sufficit. Gail. 2. observ. 77. n. 3. quia re-

nuntiationes sunt stricti Juris, & ad alia se non extendunt, nisi quæ in specie expressa sunt. l. tres fratres ff. de Pall. quidquid dicant Bart. & Bald.) & quidem renuntiatione simplici, non juratâ, & non Judiciali, an, inquam, mulier sic renuntians obligetur efficaciter?

Negant Ant. Gomez, Card. Tusch. litt. M. concl. 421. n. 4. 5. Rauchbar p. 1. q. 32. n. 1. & alii apud Francisc. Balthasar resol. 12. n. 12. Imò Speculator & Berlich. p. 2. Concl. 19. n. 23. inspecto Jure Civili nec juratâ renuntiationi valorem concedunt. Allegant priores auctores pro se 1. l. si mulier perfecta. C. ad S. C. Vell. ubi habetur, quod mulier non teneatur, si intra biennium de novo intercesserit, vel priorem intercessionem nova cautione firmaverit, licet beneficio S. C. Velleiani renuntiaverit. 2. legem quidam in ff. eod. ubi habetur, quod rata haberi non debeant, quæ in fraudem S. C. Velleiani excogitata censentur: sed renuntiatio hæc censetur fieri in fraudem dicti S. C. ergo. 3. adducunt illa argumenta, quibus in priori quæstione impugnatur fideiussio uxoris pro marito, licet certiorata de suo privilegio renuntiet.

Affirmandum tamen est cum Fachinzo Controv. Jur. l. 2. c. 6. Jo. Harpprecht ad pr. Inst. de fideiuss. n. 47. Andr. Gail. observ. 77. cit. n. 4. & communi non solum sensu DD. sed etiam praxi, quam dari asserit Dionys.

nyf. Gothofred. ad l. ult. §. si mulier. ff. ad s. c. vell. Ratio est 1. quia Senatus-Consulto Vellei. solummodo consultum est simplicitati, imbecillitati, & ignorantia sexus mulieris. l. 2. §. ff. eod. sed, quæ scit, istud beneficium in sui favorem esse introductum, & tamen eo uti non volet, vel paciscitur se non usuram, non se conijcit in periculum damnificationis ex simplicitate, imbecillitate, & ignorantia: ergo ad illam hoc beneficium non pertinet. per l. nemo. 145. ff. de R. J. Neque invito obtrudunt Jura beneficium. l. invito ff. eod. Ratio est 2. quia quilibet renunciare permittitur juri aut privilegio propter se principaliter introducto. l. si quis in conscribendo C. de Pañ. Accedit 3. dispositio Juris Bavarici, quod tit. 1. art. 14. sic ordinat: Würdet aber ein Frau für jemand anderen / der nit ihr Ehwürth / Guet und Borg / und verschreib und verbindet ihr Persohn, oder ihr Gut / das ist ebenfahls nit gültig / NB. Eye verzeyhe sich dann der Freyheit des Senatus-Consulti Velleiani, welches will / das Ehein Weibs Persohn künde Borg seyn / und werde dessen ebenfahls / wie im vorgehenden Articul geordnet / genugsam erinnere. Ex quibus ultimis verbis clarè colligitur, quod renunciatio sub iisdem solennitatibus de Jure Bavarico fieri debeat, sub quibus, si uxor pro marito intercedat, de quibus in quaestione præcedente dictum. Idem

Jus Bavaricum in tit. 1. cit. art. 12. tria adhuc specialiter disponit. 1. ut si mulier pro extraneo fidejubeat, etiam maritus suo sigillo ac subscriptione renuntiationem corroboret. 2. ut, si pro marito fidejubeat, maritus actu certiorationis & renuntiationis uxoris suæ non interfit, ne nimirum postea uxor dicere possit, se ex respectu, persuasione, aut blanditijs mariti inductam fuisse. 3. ut, si mulier pro marito, live pro extraneo, intercesserit prævia legitima certioratione & renuntiatione, istæ fiant in Judicio, sicut plebeia, h. e. Rustica, vel Civica, & non immediate Electori subjecta, erecto nimirum publico seu Judiciali instrumento, ubi quantitas, super qua se obligat, est magna, nempe 50. florenos excedens, vel, ubi quantitas est parva & 50. florenos non excedens, insertione facta ad Protocollum, uti citatum art. 12. quoad discrimen inter magnam & parvam summam explicat Cancell. Schmid. ibid. n. 15. & Arnold Rhar. dissert. de potiss. Jur. Comm. & Bavar. different. conil. 19. conformiter ad tit. 14. art. 7. §. N. ubi ordinatur, ut etiam apud viros, qui sunt coloni vel cives vulgares, & fidejubeant, vel instrumentum Judiciale erigatur, vel saltem, si quantitas sit modica Protocollo inseratur fideiussio.

Argumenta in contrarium adducta difficultatem non faciunt magnam; nam communia priorum quaestione ibidem sunt dissoluta, duo res-
liqua

liqua sic diluo, primum quidem, dicendō, quōd in cit. l. si mulier perfecta sit sermo de fideiussione repetita, vel aliter confirmata, etiam accedente renuntiatione, quam non præcessit certioratio mulieris: nos autem solum tenemus, quōd renuntiatione mulieris post debitam certiorationem facta subsistat & intercessionem mulieris firmet, eō quōd certiorationem mulieris excitet, eamque

plena cognitione beneficii instruat: fideiussio autem repetita eam beneficii sui relinquat ignaram. *Secundum* verō negandō *Min.* cum illud tantum dicatur fieri in fraudem legis, quod lex fieri noluit, tamen verbis apertis non vetuerit. *l. contra legem. & l. seq. ff. de legib.* At verō, quōd lex S. C. Velleiani noluerit, ut mulier renuntiaret huic suo beneficio, nulli apparet.

QUÆSTIO III.

An Mutuum à dicta Theresia datum, & donatio ad causam piam, facta sine consensu mariti, fuerint actus validi.

Videtur, quōd non. 1. quia passim introductum est vel per consuetudinem vel per statuta locorum, ut mulieres sine consensu mariti nec vendendi, nec donandi, nec mutuum dandi, nec ullum alium contractum, quo res suas distrahant, potestatem, imō nec legitimam personam standi in iudicio habeant, ut de Hispania testantur Ant. Gomez. & Covarr. de Gallia Andr. Tiraquell. de Germania Math. Berlich. p. 2. concl. 17. n. 2. de Bavaria Cancellar. Schmid ad Stat. Bay. III. 1. art. 16. n. 2. nam dictus art. 16. sic disponit: Es hat kein Frau macht, ohne ihres Manns wissen und willen, etwas von ihrem algen, ligend, oder fahrendem Gut /

Recht / und Gerechtigkeit / zu verkauffen / zu verpfänden / zu verschreiben / zu verschenken / oder in anderer Weeg zu vergeben / noch auch sich einiger Ansprach oder Forderung, die gebührt, weder mit- noch ohne Nhd zu verzeihen / oder darun zu quittiren. Desgleichen sich mit jemand in Stritt und Rechtfertigung / oder auch Vertrag / einzulassen / noch einige Erbschafft anzutreten / oder ichtwas anderes zu thun / zulassen / und zu handeln / dardurch ihr Gut geschmälert / oder sie zu Schaden kommen möchte. Beschehe aber solches, so hat es doch kein Krafft / und der Mann mag alsdann solche des Weibs Handlung inner fünf Jahren / nachdeme

(R. P. Pichler Decis. T. 2.)

E

es